StÍF-Tjaldur 31-29 (16-17)

Tjaldur er fari› at bíta frá sær

Runavíkingar eru sum hamskiftir, nú teir eru farnir at taka hondbóltin í álvara, og sunnudagin var um reppi›, at teir koppa›u strandingum

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Ta› eru ikki smávegis broytingar, sum seinastu tvær vikurnar hava ey›kent hondbóltsavrikini hjá runavíkingum.

Fyrstu umførini av landskappingini var annars líkt til, at Tjaldur í ár bert skuldi taka til takkar vi› leiklutirnum sum »prügelknabe« hjá hinum li›unum, og fer› eftir fer› vór›u teir sendir av vøllinum vi› stórtapi.

Áhugin øktur

Broytingin byrja›i, tá teir fyri tveimum vikum sí›ani hittu Neistan. Gaman í var› tá aftur talan um greitt tap, men so leingi orkan var til sta›ar, bitu tjaldursmenninir frá sær í tí dystinum. Høvu›sorsøkin var sjálvandi, at teir nú høvdu tveir útlendskar leikarar vi› í hópinum, og sí›ani hevur gingi› framá.

Fyri viku sí›ani fekk KÍF av at vita í Runavík, og eftir tann dystin vóru bo›ini, at nú fór ta› at gerast stuttligari í Runavíkini. Í øllum førum hvat hondbóltinum vi›víkti.

Arnfinn Langgaard er spentur um, hvussu leingi framgongdin hjá Tjaldrinum fer at standa vi›

Mistu í seinastu løtu

Hetta sást eisini aftur, tá li›i› sunnudagin fór vestur um Skálafjør›in at spæla.

Høllin var at kall stúgvandi full, og ta› vóru so sanniliga ikki bert ásko›arar hjá heimali›num, sum gjørdu um seg.

Ásko›ararnir fingu eisini ein sera spennandi dyst, har Tjaldur rættiliga vísti, at á›urnevndi leikluturin tykist vera søga á hesum sinni.

StÍF fekk vænta›a sigurin, men ta› var vi› bit og slit, at hesin kom til høldar. Ikki fyrr enn um mi›jan seinna hálvleik eydna›ist heimali›num at leggja seg framum.

– Talan var um ein ógvuligan javnan dyst. Dómararnir løgdu frá byrjan eina har›a linju, so talan var› um nógvar útvísingar, men talan var› ongantí› um óreint spæl, sgiur Arnfinn Langgaard, sum aftur í ár partur av Tjaldurs li›num.

– Eg haldi ikki, at nøkur av verjunum stó› ser serliga væl, men hinvegin rigga›i álopsparturin hjá bá›um li›um sera væl til tí›ir. Hjá okkum kemst ta› kanska mest av, at vit ikki enn eru samanspældir, men ta› er so naka›, sum vit mugu arbei›a vi›, sigur Arnfinn.

Um hetta vi› verjuspælinum sigur hann annars, at teir hjá Tjaldrinum royndu allar snildir fyri at fáa hetta at rigga.

– Vit royndu okkum bæ›i vi› 6-0 og 5-1, og eisini vi› at mansverja bæ›i ein og tveir leikarar, men ta› var alt ta› sama.

Annars i›ra›i hann seg sjálvandi um, at ta› ikki eydna›ist gestunum at fáa sigurin vi› sær heim aftur, tá teir høvdu fylgt vi› strandingum so leingi. Hann vísir í hesum sambandi á, at teir komu upp á 29-29 tveir minuttir fyri leiklok, men at teir so ikki fingu gjørt meira vi› strandingarnar.

Hvussu langt ber framgongdin

Úrsliti›i bo›ar um ikki anna› frá, at Tjaldur als ikki longur er naka›, sum bara skal takast sum avgrei›sluspurningur.

Sjálvur dylir Arnfinn heldur ikki fyri, at nógv er batna›, men hinvegin er hann sera spentur um, hvussu langt framgongdin fer at bera.

– Tá n‡ggju menninir komu, byrja›u vit so at siga frá null, so framgongdin hevur sjálvandi veri› sera stór fyrstu tí›ina. Ta›, sum eg eri mest spentur um, er, hvussu leingi framgongdin fer at standa vi›. Ta› er jú ikki fyrr enn tá, at vit veruliga síggja, hvør dugur er í okkum.

Tá vit at enda spurdu hann, um Tjaldur nú er fari› at líta longu upp á stigatalvuna, er svari› eisini játtandi, tó at ta› kanska ikki er heilt so avgjørt.

– Vit mi›ja ímóti at fáa eina plasering í mi›juni, men ta› ver›ur sjálvandi torført. Ta› tykist í hvussu so er, sum um øll li›ini undantiki› VÍF kunnu taka stig frá hvørjum ø›rum.

– Vit hava tó ikki sett okkum naka› mál um nakra ávísa plasering. Tá ári› byrja›i, tosa›u vit fyrst og fremst um at sleppa undan ni›urflyting, og hetta er so avgjørt framvegis ta› t‡dningarmesta hjá okkum, sigur Arnfinn at enda.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:
StÍF: Artur Johansen 13(7), Costin Dumitrescu 7(1), Alexandur Johansen 4, Adre Danielsen 2, Marius Joensen 2, Pauli Hansen 2, Pauli Poulsen 1
Tjaldur: Arnfinn Langgaard 6, Zoran Savicevic 6(5), Jens Martin Knudsen 5, Sverri Justinussen 5, Mortan Hansen 4, Svein í Hei›unum 3
Brotskøst: StÍF 9, Tjaldur 6
Útvísingar: StÍF 5, Tjaldur 6
Diskvalifikatión: Tjaldur 1 (3x2 minuttir)

Battaríir til hoyritól
Apoteksverkið hevur nú battaríir til hoyritól á goymslu.
Fylgjandi sløg eru at fáa:
Stødd nr.: 675, 312, 13 og 10/230
Prísurin fyri allar støddir er 28 kr. fyri 6 stk.
Battaríini kunnu keypast á øllum apotekunum og á søludeildini í Runavík.

Brúsandi kelduvatn við fríska smakkinum av citrus

27-22 (16-12)

Endiliga vann KÍF

Uttan at talan nakran tí› var um ta› stóra leikliga upplivilsi, so megna›i KÍF sunnudagin at fáa fyrsta sigurin hetta kappingarári›

HONDBÓLTUR
Jákup Mørk

Hóast mong høvdu rokna› vi›, at hetta kappingarári› kanska fór at roynast heldur lættari hjá kollfir›ingum, so hevur veruleikin veri› ein annar.

Fyrra helvt av grundspælinum kasta›i bert eittans stig av sær, og so kundi ta› gera ta› sama, at ta› í fleiri dystum var líka vi› og næstan.

Sunnudagin bragda›i tó endiliga í hjá kollfir›ingunum, tá verandi meistararnir úr Neistanum vóru á vitjan.

Rótut spæl

Hóast ta›, tá saman um kom, ikki var naka› ivamál um, hvør rætti vinnari var, so var talan ongantí› um nakran væl leiktan dyst sunnudagin.

Spæli› var meginpartin av tí›ini ógvuliga rótut. Roynt var› í fleiri førum at seta fer›ina hægri enn førleikin var til, og úrsliti› var› eisini hareftir. Nógvir tekniskir feilir, rótan og tro›kan mitt fyri og fáar veruligar fríspælingar. Einasti glottin í so máta mundi vera Jacob Jónsson hjá Neistanum, men einsamallur, sum hann var, kundi hann ikki vinna dystin.

Óla Christian var munurin

Li›ini bæ›i fylgdust fram til ta› resta›u einir fimm minuttir av fyrra hálvleiki, tá KÍF fekk sliti› seg rættiliga leyst. Høvu›sorsøkin til, at hetta brádliga eydna›ist, stó› í málinum.

Óla Christian Djurhuus telist longu millum álitini hjá landsli›svenjaranum, og sunnudagin gav hann aftur prógv um, hví so er.

Fleiri fer›ir í fyrra hálvleiki, men serliga seinastu løtuna, megna›i hann at verja fyri, tá neistaleikarir komu einsamallir ígjøgnum, og tá heimali›i› so fekk mál í mótálopunum, fór brádliga at bragda hjá teimum.

Jacob púra einsamallur

Kollfir›ingarnir høvdu sostatt eina hampuliga lei›slu, tá fari› var› út til seinna hálvleik, so hjá teimum ráddi nú bert um at halda fast um hesa.

Uppskriftin til hetta, skuldi ta› vísa seg, var eisini sera, sera einføld. Ste›ga Jacob Jónsson, so er Neistin ste›ga›ur tóktist setningurin at vera.

Sum á›ur nevnt, so mundi Jacob vera einasti leikarin, sum ta› veruliga glógva›i í, og so hvørt, sum dysturin lei›, gjørdist hetta alsamt meira sjónligt.

Av teimum 10 málunum, sum Neistin fekk í seinna, skeyt íslendingurin ikki færri enn sjey, og ta› man ikki vera langt av lei›, at hann átti næst seinastu hondina á einum tveium av hinum.

Eina løtu hótti hann eisini vi› at taka KÍF lei›sluna aftur einsamallur, men tá hann so var› mansvardur seinasta tri›jingin av hálvleikinum, var at kall leyst og li›ugt hjá kollfir›ingunum.

Li›avrik tryggja›i sigurin

Var talan hjá Neistanum um einmansavriki, sum at enda gjørdist og stutt, so var talan hinvegin um li›avrik hjá kollfir›ingum.

Alla tí›ina bakka›u menn hvønn annan upp, allir stríddust fyri eini felags søk, og eftir dystin mundi fagna›urin eisini vera stórur um, at strí›i› endiliga bar ávøkst.

Ta› vóru tó tveir leikarar, sum skara›u framúr hjá heimali›num. Óla Christian var, sum á›ur nevnt, høvu›sma›urin, tá KÍF toga›i seg leyst í fyrra hálvleiki, og annars s‡ndi leikandi venjarin, Durica Tomic, at hann avgjørt vildi veri› ein styrkur hjá einhvørjum fyrstu deildar li›i í landinum.

Kanska var ta› serliga stuttligt at síggja, hvussu hegnisliga og at síggja til lætt, bólturin kann leggjast í neti›, tá skoti› ver›ur. Til tí›ir sá ta› nærum stuttligt út, tí bólturin var› hvørja fer› skotin vi› høgra stólpa, og hvørja fer› fór málverjin skeivur, í teirri trúgv, at skoti› fór at koma hinumegin.

Neistin í kreppu

Samanumtiki› kann ikki ein fingur setast á, at ta› gjørdust kollfir›ingar, sum fóru av sta› vi› sigrinum. Avriki› í síni heild var betri, og umframt at senda eina ávaring til hini li›ini í deildini, man ta› ivaleyst eisini kennast fløvandi hjá teimum, at teir nú endiliga fingu løn fyri strí›i›. Ein fløvi, sum ivaleyst fer at betra um sjálvsáliti› og gera li›i› enn meira vandamiki› komandi dystirnar.

Hjá Neistanum stendur hinvegin alt anna› enn væl til. At meta eftir avrikinum sunnudagin er talan bart sagt um kreppu. Hvørki álop ella verja hanga væl saman, og tá roynt ver›ur, er hetta aloftast í sjálvdrátti, tí eingin møguleiki tykist vera at spæla nakran upp til skot.

Neyvan var ta› nakar, sum vænta›i, at talan skuldi gerast um framhald av sigursgongdini frá í fjør. Til tess hevur missurin av t‡andi leikarum veri› ov stórur. Hinvegin var› tó framvegis rokna› vi›, at li›i› skuldi tosa vi›, tá hei›ursmerki skulu b‡tast, men sum stø›an er í løtuni, ver›ur hetta so avgjørt av ongum.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:
KÍF: Durica Tomic 8(3), Jákup Dam 6, Vagnur Johannesen 5, Eddie Joensen 5, Kristjan Madsen 2, Petur Martin Johansen 1
Neistin: Jacob Jónsson 10(3), Ragnar Zachariasen 4, Ræni Slættanes 3, Áki Mørk 2, Ári Rouch 1, Kári Mortensen 1, Jákup Sverri Kass 1
Brotskøst: KÍF 5, Neistin 4
Útvísingar: KÍF 3, Neistin 1
Dómarar úr H71: Kristian Martin Skála og Petur S. Dahl. Í einum rótutum dysti eydna›ist teimum hampuliga væl at halda spælinum ígongd. Onkuntí› kundi talan kanska veri› um strangari døming, tá togarí›i› gjørdist ov nógv, men samanumtiki› mundi alt tó vera á eini gó›ari lei›.

Gevur eitt sindur eyka

– Hatta var tiltrongt, ta› er so heilt víst, tí nú hava vit veri› so nær vi› fleiri fer›ir.

Solei›is ljó›a›i fyrsta vi›merkingin frá KÍF málverjanum, Óla Christian Djurhuus, tá vit skiftu or› vi› hann eftir dystin.

Um orsøkina til, at teir so ofta hava veri› so nær, helt hann, at orkan hev›i veri› ov lítil.

Í dystinum sunnudagin er einki at taka seg aftur í, at Óla Christian sjálvur var ein av høvu›sorsøkunum til sigurin. Naka› sum eisini landsli›svenjarin var eygnavitni til, og vit spurdu málverjan, um ta› kanska gjørdi mun, at Palli var til sta›ar í høllini.

– Jú, mun ger ta›. Man er kanska ta› meira uppsettur, seg›i ein fegin málverji at enda.

jm

Ta› riggar ikki

Li›skiparin á neistali›num, Áki Mørk, vildi ikki tosa um nakra kreppu á neistali›num, men hann ásanna›i tó, at alt ikki gongur eftir vild í løtuni.

– Tekur tú dystin í dag, so er trupulleikin hjá okkum fyrst og fremst í verjupartinum, har ta› slettis ikki koyrir hjá okkum.

Annars var hann ikki ósamdur í, at ta› tykist ikki sum li›i› hongur nóg væl saman í løtuni.

– Nei, ta› sært tú eisini á vøllinum. Vit virka als ikki nóg motivera›ir, men eg dugi ikki rættiliga at siga hví ta› er solei›is.

– Útskiftingin á li›num hevur ikki veri› somiki› stór, at talan er um eitt heilt n‡tt li›, men í løtuni riggar ta› ikki hjá okkum. Kanska er ta› ein trupulleiki, at vit skifta ov nógv ígjøgnum dystin.

Spurdur um máli› fyri kappinginarári› er óbroytt, sigur hann, at ta› er ta› so avgjørt.

– Vit ætla okkum framvegis at enda millum tr‡ tey ovastu.

jm